

χειλαρχον πλατύσημον | λεγιῶνος ἑπτακαιδεκάτη[s] (sic)⁸, | ἐν τοῖς δέκα τῆς ἐπιμελεῖα[s] | τῶν δικῶν⁹, πρὸς [π]άντα τ[ά]λλα¹⁰ | τῆς ἐπαρχείας σωτῆ[ρα], | τῆ[ν] τειμὴν ἀνέστησεν | . . . [Δ]αμιανός¹¹ . . .

Ephesi in agora rep. a. 1903 (descr. Heberdey, misit Bormann). — 1) Homo notus ex titulis Brixianis V 4343. 4344 aliisque, cf. Prosopogr. imp. Rom. II p. 412 n. 108. — 2) Hic puto Macrinus proconsul Asiae memoratus in scholio quodam orationum Aristidis (Prosopogr. II p. 314 n. 21). — 3) Quindecimvir sacris faciundis. Sophista (cf. not. 11) qui hunc titulum dictavit se delectatus est, ut appellationes sacerdotiorum et honorum Romanorum novo more Graece verteret. Ceterum non videtur intellexisse vim gerundivi faciundis. — 4) Intellege: sodalem Antoninianum Verianum (cf. supra N. 1094. 1104. 1117 cet.). De locutione cf. not. 5. Ceterum apparet, hunc titulum positum esse inter a. 169 et 180. — 5) Legatus et comes (cf. N. 986). — 6) Curator riparum Tiberis (utriusque ripae mentio alibi non additur, sed cf. supra N. 5929^{ab}). — 7) Legatus legionis Graecis modo est ἡγεμῶν, modo πρεσβευτής (προστάτης infra N. 8834^a. Cf. Magie de Romanor. vocabul. sollemn. p. 122). — 8) Scr. ἔκκαιδ-. — 9) Decemvir stlitibus iudicandis. Cf. N. 8831 not. 1. — 10) Supplementum non certum. — 11) Idem puto Damianus Ephesius, de quo Philostratus vit. soph. 2, 23 cf. 2, 9. Cf. praeterea N. 8836.

8831 ἃ πόλις | Τιβ. Κλαύ. Τιβερίου Φροντεῖνου υἱὸν Κυρεῖνα | Φροντεῖνον Νικίρα|τον σοδᾶλιν Ἀδριαν[ᾶ]|λιν, τῶν δέκα ἀνδρῶν | τῶν [τ]ὰ φονικ[ᾶ] δικ[ᾶ]|σάν[τ]ων¹, χειλαρχον | πλατύσημον λεγιῶ|νος δ' Φλαβίας, ταμίαν | καὶ ἀντιστράτηγον ἐπαρχείας Ἀχαιας, ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων τῆς συνκλήτου² κανδιδάτου³ ἀ|ποκράτορος Μ. Ἀύρηλιου | Ἀντωνεῖνου Ἀγούστου | Γερμανικοῦ, ἀγοραν[ό]|μον κουρ[ού]λ[λ]ιον, στρα|τηγὸν Ῥωμαίων.

Spartiae (C. I. Gr. 1327 ex schedis Fourmonti). Gemellus est titulus eiusdem hominis Argivus CIGr. 1133 = IG. IV 588. Titulum Latinum eiusdem dedi supra N. 1087. — 1) Error Graeci hominis. Cf. Momms. Staatsr. I³ p. 605 not. 4. In t. Neapolitano IG. XIV 719 est ἀρχας ἰ' ἀνδρῶν ἀρχὴν ἐπὶ Ῥώμης. Cf. praeterea N. 8847 not. 2. — 2) Ab actis senatus. — 3) Cf. Momms. Staatsr. II³ p. 904 not. 7.

8832 ἀγαθῆ| τύχη | Γν. Κλαύδιον | Σεβῆρον¹ δις | ὑπατον², πον|τίρικα, γαμβρὸν³ | ἀποκράτορος Καίσαρος Μ. Ἀύρη|λιου Ἀντωνεῖνου Σεβ[αστοῦ], πάτρωνα καὶ κτι[τ]ιστην, ἡ μητρόπολις | τῆς Παφλαγονίας | Πομπησιόπολις, διὰ | Π. Δομιτίου Ἀγόρσεινου | Κλωδίου Καλβείνου, | πρώτου ἄρχοντος, | τῷ ροη⁴ ἔτει⁴.

Pompeïopoli (Tusch Küprü) Paphlagoniae (C. I. G. 4154; Mendel bull. de corr. hell. 27, 1903 p. 524). Cagnat inscr. Gr. Rom. III 453, Dittenberger Orient. inscr. n. 546. — 1) Idem homo honoratus vel memoratus aliis inscriptionibus eiusdem loci, sed nullis, ap. Mendel l. c. p. 325 seq. — 2) Consul iterum fuit a. 175 (cf. supra N. 1886. 6559 cet.). Καιρ. pro δις legerat Doublet, non recte, cf. Mendel l. c. Titulus videtur positus ipso hoc anno, cf. not. 4. — 3) Cf. Dio 79, 5; Prosopogr. imp. Rom. I p. 599 n. 817. — 4) Anno CLXXVIII. Si vere Pompeïopolitani, ut vicini eorum Gangrenses et Phazimonitae (cf. supra N. 8794) annos numeraverunt ab a. 748/9 u. c., annus eorum 178 fuit ab u. c. 925/6 (p. Chr. 472/3). Titulus igitur positus esse videtur non multo post acceptum nuntium de altero consulatu Claudii Severi.